Ч. 183 (14.432) Львів, субота 15. серпня 1936. Оплата оплачена ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Панцирні авта повстанців у Бадахозі.

ЛІССАБОНА, 14. 8. ПАТ. Як повідомляє португальський радіоклюб, до Бадахозу віхало кілька повстанчих панцирних авт. Тамошній цивільний губернатор перейшов пішки португальський кордон і тепер лежить у шпиталі в стані повної духової депресії. Він заявив, що не є комуністом і вже давно хотів утічи, та міліція погрожувала йому смертю.

У Кампо Майор арештовано провідника соціялістів з Бадахозу.

Повстанці заняли Антекеру і Марбелясльору; в Альжесірасі висадили на беріг 2.000 мароканських вояків.

ВІДСТУП РЕСПУБЛИКАНЦІВ З БАДАХОЗУ.

БУРГОС, 14. 8. ПАТ. Головна кватира повстанців повідомляє, що марксівські війська відступають з провінції Бадахоз, а їхні вожди задумують перейти португальську границю.

На півночі повстанці посуваються до Сан Себастіян.

ПОВСТАНЦІ ЗАТОПИЛИ „ХАІМА І“?

ГІБРАЛЬТАР, 14. 8. ПАТ. Радіостації в Севілі, Тетуані та Севті повідомили, що повстанці затопили біля Малаги відомий республиканський кружляк „Хаіме І“, що постійно бомбардував повстанчі побережжа.

ГІБРАЛЬТАР, 14. 8. Райтер. Повстанці не затопили „Хаіме І“, лише сильно його ушкодили летунською бомбою.

МАРОКАНЦІ У ПОВСТАНЧІЙ АРМІЇ.

ПАРИЖ, 14. 8. ПАТ. Як повідомляє танжерський кореспондент „Пті Парізієну“, ген. Франко задумував первісно змобілізувати 30.000 тубильчих вояків, але не бачив у них охоти і не мав грошей, тому наняв лише 5.000. Під цю пору є в Еспанії 8.500 тубильчого війська, що не дуже вдоволене, бо не дістає правильно платень. В Мароку залишилося 12.000 регулярних військ як залога. В Еспанії бореться 4.500 вояків чужинецької легії.

Мадридський уряд просить посередництва?

ЛІССАБОНА, 14. 8. ПАТ. Португальський радіоклюб твердить — на основі зовсім певного джерела — що есп. уряд звернувся до одного стороннього уряду з проханням посередничити між ним і повстанцями.

ЗАКОРДОННІ ПРЕДСТАВНИКИ ВТІКАЮТЬ З МАДРИДУ.

АНДЕ, 14. 8. ПАТ. Вчора вечором приїхав аргентинський амбасадор з Мадриду, що зорганізує тут свої бюра.

НАВІТЬ КОЛЮМБІЯ ПРОТЕСТУЄ.

БОГОТЕ, 14. 8. ПАТ. Міністер закорд. справ Колюмбії переслав мадридському урядові, енергійний протест проти убивства 8-ох колюмбійців у поїзді Мадрид—Барсельона.

Під владою душогубів.

ПЕРПІНЯН, 14. 8. Райтер. Масові убивства на території підчиненій урядові тривають; одного дня привезено до шпиталю 62 трупи.

У м. Санего населення заняло рішучу поставу, заявляючи, що має вже досить убивств, тому пічне боротьбу з душегубами, як вони не залишать міста.

СПОКІЙ НА ЗГАРИЩАХ ЦЕРКОВ.

МАЛЯГА, 14. 8. Авасів представник, що об'їхав східні провінції, якими ще володіють повстанці, оповідає, що панує там спокій. В Картагені згоріло кілька церков, але міська влада зберігає цінности; у фортах довкруги Картагени увязнено 400 членів правих партій. В Альмерії згоріла низка церков, лише катедра збереглася; на торговельних кораблях тримають 1.500 правих вязнів. У Малязі церкви й монастирі цілі, зате спалено чимало домів членів правих партій.

Маляга є базою правої фльоти, що контролює Гібральтарський протів та бомбардує повстанчі побережа.

УРЯД ВИРОБЛЯЄ ЛІТАКИ.

МАДРИД, 14. 8. ПАТ. Як повідомляє соціялістичний „Клярідад“ летунське заведення у Карго Вієнтес працює інтензивно, продукуючи денно по 3 літаки.

Португалія обіцяла невтральність.

ЛІССАБОНА, 14. 8. ПАТ. Міністр закорд. справ прийняв французького посла і дав йому відповідь на пропозицію невмішування в есп. справи; відповідь здається є прихильна.

І ДАНІЯ.

КОПЕНГАГЕН, 14. 8. ПАТ. Міністр закорд. справ заявив у парляменті, що данський уряд рішив не мішатися до еспанських справ.

ЗДАЄТЬСЯ И АМЕРИКА.

ВАШИНГТОН, 14. 8. ПАТ. През. Рузвельт виголосить нині промову на тему закордонної політики; при цій нагоді правдоподібно підчеркне невтральне становище до еспанських подій.

ТА НІМЕЧЧИНА.

ЛЬОНДОН, 14. 8. Райтер. Німеччина прийме французький проект невмішування у найблежчих днях.

Business is business.

ЛЬОНДОН, 14. 8. ПАТ. Як повідомляє „Нюз Кронікл“, за 3 останні тижні понад 30 літаків відлетіло потайки з Англії до Еспанії. Вчора відчалило 8 комунікаційних літаків, які легко замінити на пасажирські; одні з них призначені для уряду, інші для повстанців.

ПЕРПІНЯН, 14. 8. Райтер. До Барсельони причалило 16 літаків, здається з Франції: вони мають залогу ріжних народностей. Три літаки ушкоджені підчас причалювання.

ЛЬОНДОН, 14. 8. ПАТ. Як подає „Івнінг Стандарт“, до Еспанії відлетіло 6 кількамоторових літаків. Невідомі приватні особи їх купили і вислали: два для мадридського уряду, 4 для повстанців.

УРЯД НЕ БОРОНИТЬ.

ЛЬОНДОН, 14. 8. Райтер. Поголоска, немовби брит. цивільні літаки перевозили зброю до Еспанії, не справджується, хоча брит. законодавство не накладає обовязку зголошувати перед відлетом, куди літак летить і не заборонює звозити зброю цивільними літаками. Таку заборону міг би видати уряд, та він тепер на відпустці. Правда, французький плян невмішування торкається і цивільного летунства, та покищо він не обовязує.

ЛЬОНДОН, 14. 8. ПАТ. „Івнінг Стандард“ повідомляє, що до Барсельони відлетіло два літаки, призначені для еспанського уряду.

—o—

Роковини одної перемоги.

Львів, 14. серпня 1936.

Війна між Польщею та Совітами велася без формального виповідження і без офіціяльно оформульованої причини. Спершу іствував тільки чисто дипльоматичний конфлікт, що не торкався територіяльних спорів. Виміна нот між Варшавою та Москвою почалася ще від листопада 1918 у справі арештованих у Москві членів делєґації варшавської Реґенціяльної Ради. Ледви цей конфлікт поладнано, прийшов черговий — за вбивство трьох членів російської місії Червоного Хреста біля стації Ляци, на державно-польській території, 30. грудня 1918. Але, у висліді нової виміни нот, як делеґат Польщі виїхав до Москви п. Венцковський, що перебував там аж до 27. квітня 1919 р. Виїхав відтіль щойно тоді, коли вeнче автоматично надобре розпалилась фронтова війна: наслідком евакуації німецькими військами східніх земель (Білорусь, Литва, балтійські краї та Україна), почали посуватись туди і польські і російські війська і в той спосіб прийшло до вудару, передусім на білоруських теренах. Літо 1919 року було виповнене польським наступом, який дійшов до лінії Двина—Березина—Случ—Горинь—Збруч, після чого прийшло затишшя, характеристичне для стану „ні війна ні мир“. 22. грудня 1919 сов. уряд пропонує мирові переговори і повторює цю пропозицію у прилюдному поклику 28. січня 1920. У звязку з цим польська соймова комісія закордонних справ прийняла 24. лютого 1920 р. широку резолюцію, в якій м. і. сказано: „...Річпосполита Польська рішила невідклично устійнити свою східню границю в порозумінні з місцевим населенням і має право та обовязок домагатися також, щоб населення тих земель, які лежать поза теперішньою лінією польської адміністрації, але належали перед 1772 р. до Польщі, дістало змогу свобідно висловитися щодо своєї державної приналежности. Річпосполита не може бути байдужна на долю новостворених держав, з якими вяжуть її поважні інтереси загально-европейського мира...“ Після цього приходить нова кількакратна виміна нот щодо місця мирових переговорів. Москва рішуче відкидає проектований Борисів, як місцевість у боєвій полосі. Ці дипльоматичні суперечки тревають до половини квітня, аж поки 22. квітня 1920 між Польщею і УНР приходить до відомої „політичної конвенції“, у якої безпосередньому наслідку починається 25. квітня спільний польсько-український наступ, відомий під історичною назвою походу на Київ. Польське міністерство закордонних справ та українська Дипльоматична Місія у Варшаві видали однозвучний комунікат, що „польський уряд, признаючи право України до незалежного державного буття, признав Директорію Самостійної Української Народньої Републики з Головним Отаманом Симоном Петлюрою на чолі як зверхню владу Української Народньої Републики“. Марш. Пілсудський видав 26-го квітня відому відозву „До Українського Народу“, а С. Петлюра повідомив український нарід з свого боку у відозві, що „польські війська ввійдуть разом з українськими на терен України як союзники проти спільного ворога, та що скін

ченій війні з большевиками вернуться до своєї Батьківщини". 7-го травня VI. Стрілецька Дивізія ген. Безручка та польські частини III. армії з ген. Ридзом-Смиглим на чолі вступили до Києва.

Але вже тиждень пізніше починається офо- тивнаступ червоних військ, який примушує (12. червня) польсько-українські війська до відступу з Києва (прорив біля Самгородка) та відкриває тримісячний період боїв за доступ до Львова і Варшави. У половині липня на півдні червоні війська займали вже Тернопіль, на півночі Вільно і Гродно, а в центрі ген. Безручко хоробро боронив Замостє. За переможними червоними військами їхав уже уряд польських „робітників і селян", оформований у Москві, у складі Радека, Кона, Уншліхта, Дзержинського і Мархлевського (8 жидів, два поляки). Наслідком воєнних невдач упав уряд Скульського, а премієр чергового уряду, Влад. Грабський поїхав до Спа особисто просити в Найвищої Ради Антанти допомоги. Найвища Рада формулює свої умовини, на підставі яких годиться дати далекойдучу допомогу Польщі, зокрема Англія годиться посередничити між Польщею і Совітами. Угода у Спа з 10. липня 1920 віддає м. і. Вільно литовцям та Східну Галичину (від Бугу й Сяну, на схід від Перемишля) українцям („лінія Керзона"). Польща умовини приймає, одначе відкидають їх Совіти, які волять „Соціялістичну Польську Республіку Рад" і Східну Галичину прилучити без зайвих церемоній до Сов. Союзу, як частину „єдиної неділимої". Серед тої ситуації творять у Варшаві Раду Оборони Держави, є до влади приходить коаліційний уряд „оброни народовей" з Вітосом як премієром та Дашинським, як його заступником. Новий уряд побивається за миром, коли большевикам залежить на продовжуванні війни. Мирова польська делегація з д-ром В. Врублевським на чолі вертається з Баранович з нічим. Сов. уряд пропонує переговори у Мінську. Нова делегація виїзджає туди з Варшави напередодні бою за столицю Польщі, коли червоні війська віддалені від неї на 25 клм. Бій кінчиться другого дня проривом совітського фронту і погромом червоної армії. Польська делегація, яку большевики трактували спершу у Мінську зневажливо, жадає перенесення переговорів на невтральний ґрунт і переговори закінчились 18. березня 1921 мировим договором у Ризі: цей мир стає перекресленням засад, за які велася проти большевиків спільна польсько-українська війна. Польща відмовилася від концепції Пілсудського розподілу Росії на національні держави та фактично завернула до концепції народової демократії про поділ сфери впливів на українських землях між Польщу і Росію. Вправді бій під Варшавою рішив про вислід війни у користь Польщі, але військове перемиря, що прийшло з підписанням прелімінарного мирового договору 12. жовтня 1920, поставило у безвихідну ситуацію українську армію: 10. листопада большевики повели проти української армії рішучий наступ усіми військами, що звільнились з польського фронту, і 21. листопада 1920 останні реґулярні частини української армії перейшли річку Збруч на цю сторону, де були роззброєні. Точнісько рік пізніше, 21. листопада 1921, розстріл 359 вояків із армії Ю. Тютюнника закінчив один етап геройської збройної боротьби України з Московщиною.

•

Завтра відбудеться у Варшаві та по всіх інших більших містах Польщі велика парада з приводу роковин перемоги над червоними військами під Варшавою. Цього року чомусь то Польща святкуватиме ці роковини особливо шумно. Нема сумніву, що політичних причин для цього чимало: за минулих 16 літ ситуація між Польщею і її східнім сусідом, не зважаючи на риський мир, що санкціонував московську окупацію всіх неросійських земель на схід від польської границі, та не зважаючи на пакт ненагресії, на пакт 9-ти держав, за спільне засідання у Раді Ліги Націй, на піднесення посольства до ранги амбасад і всі пречисленні примирні заяви, за той час ситуація не змінилась в найосновнішому і єдино важному місці: не відпала загроза російського імперіялізму, така сама актуальна для Польщі за білого як і червоного царя.

Невідомо, наскільки польське громадянство відчуває ту небезпеку. Фактом є, що всі польські частини громадянства маніфестують свою радість з приводу варшавської перемоги. Інша річ, що всі вони стараються використати нагоду для внутрішньо-політичних порахунків: ендеція видала пламенну відозву проти комунізму, але відозва ендецького божища ген. Ю. Галлера була зредаґована у такому тоні, що влада її сконфіскувала. Людовці роблять „своє" свято, підкреслюючи окрім заслуги Вітоса, премієра „національного уряду" у критичних днях 1920 року, для спасення Польщі. Тільки ППС находиться у справшенні незручній ситуації, знаючи, що перемога у 1920 році врятувала Польщі політичну самостійність, та з другого боку стоючи сьогодні вже фактично на становищі „людового фронту", що має промостити червону перемогу „робітникам і селянам".

Офіціяльно завтрішне польське свято матиме військовий характер: його навіть називають „днем вояка". А проте воно має свою голосну мову, голоснішу, ніж вулично-військові паради. Специфічний характер завтрішньої варшавської маніфестації (демонстрації) підкреслює участь французького генералісімуса. Правда, соціялістична та подекуди й ендецька преса впевняє, що присутність ген. Ґамелена у Варшаві спритулює протиросійське вістря маніфестації, а проте таки з більшою льогікою можна твердити, що цьогорічна участь ген. Ґамелена у параді на честь перемоги над червоними військами найбільш неприємна — Москві та лідерам „людового фронту" у Франції.

16 літ чималий шмат часу. Але це надто короткий час, щоб не могли появлятись ті самі примари, які тоді зганяли людям сон з очей. На мокотівських полях у Варшаві Польща маніфестуватиме свою військову силу, але не може бути двох думок, звідки грозить цій силі найбільша небезпека, хто є, був і буде надалі найстрашнішим ворогом Польщі. Буде так довго, як довго сили того ворога не зломить — не тільки Польща, але й Україна, виелімінована у 1920 році від участи у перемозі та наслідках перемоги.

іж.

Національний рух катальонців і басків.

Короткий огляд національних відносин в Еспанії у звязку з нинішньою громадянською війною

Чи катальонці і баски мусіли попасти у червоний табор? Чи конфлікт їхніх національних змагань з еспанським соборництвом був неминучий? Хто тут завинив?

Щоб відповісти на такі питання, треба зясувати, що уявляють собою меншинні рухи в Еспанії, а того не збагнемо добре, коли не звернемо уваги заздалегідь, яка ріжниця між поняттям національної меншини в Західній Европі, а — в Середущій та Східній.

У нас меншина — це не лише етнічно, але й політично окрема частина населення держави, яка побіч пануючої нації обіймає ще й інші нації чи відломи націй, звязані з собою лише правно. Навпаки на Заході нація — це загал громадян держави, тому меншина не уважається там окремою нацією, лише племенем, або — як кажуть французи — расою. Українець може бути громадянином Польщі, Румунії, Чехословаччини, все таки він є лише українцем, а не поляком, румуном чи чехом. Навпаки фляманці вважають себе все ще у масі бельгійцями і націоналістичний рух серед них ще дуже слабкий; так само бретонці вважають себе у масі французами. Коли у середущій та східній Европі атрибутом кожної територіяльної меншини є національний сепаратизм з власними політичними цілями, хочаб у своїй реалізації відсуненими на далеке майбутнє, то на Заході є державницько наскрізь засимільовані більшістю, що ними володіє від віків. У зміст своєї національної свідомости вони зовсім не вкладають державницького відокремлення. Вони осягають ріжний ступінь розвитку, від племени до народу, але ніколи не стають націями у модерному розумінні цього слова, тим більше потенціяльно-державницькими націями. Це слід мати на увазі, коли хочемо познайомитись і з еспанськими меншинами.

Що Еспанію годі зарахувати до національно-суцільних, однородних, країн — це факт, дарма, що не легко з ним погодитись мадридським централістам. Побіч кастилійської більшости виріжнюємо в Еспанії дві категорії етнічних меншин, з яких одну становлять етнічні ґрупи, що говорять еспанським діялектом, другу — народи зі сильно розвиненим власним обличчям.

До першої ґрупи належать **ґалісійці** (еспанської „Ґалісії" не можна перекладати на „Галичину"!), населення північно-західного кутка Еспанії, що говорить мовою більше зближеною до португальської як до еспанської, та **андалюзці** — населення південної Еспанії, що виріжнюється сильною домішкою мавританської крови та мови. Ґалісійці довгі часи обмежувались до мовно-культурницького руху і щойно в останніх місяцях зажадали через плебісцит автономії; андалюзці взагалі не вийшли поза клясичне „провансальство".

Навпаки баски і катальонці — це зовсім окремі народи. **Баски** становлять цікаву загадку для лінгвістів і антропольогів; одно певне, що з еспанцями як із іншими романськими народами не мають вони нічого спільного. Від решти населення ріжняться вони сильно ментальністю, а саме традиційним демократизмом та консервативним католицизмом. Замало численні, щоб творити окрему державу (около пів міліона національно свідомих басків в Еспанії та 200.000 засимільованих у Франції), вони здавен-давна боронять дбайливо своїх вольностей, а після еспанської революції домагаються виділити їхні провінції в автономну одиницю.

Катальонці говорять романською мовою, але зовсім ріжною від еспанської — більше зближеною до провансальської. Уживає її також населення Балеарів та Валенсії, що зрештою не уважає себе катальонцями. У середніх віках пережила Катальонія золоту добу свого політичного, культурного та господарського розвитку, опісля увійшла у склад Араґонії, а разом з нею получилась з Кастилією, що наложила на край тверду централістичну руку. Пробуджений у минулому століттю національний рух здобуває 1913 р. провінціональну автономію для цілої Катальонії під назвою „манкомуніти". Кінець світової війни та „весна народів" 1918 р. радикалізують катальонську суспільність. На місце угодової партії Камбо приходить до впливів самостійницька полк. Масії; у плебісциті 1918 р. 98.9% катальонців домагається самостійної держави, звязаної з Мадридом лише федерацією. Проект федерації губиться у нетрах парляментарної процедури, тимчасом приходить до влади ген. Прімо де Рівера, що ліквідує „манкомуніту" та переслідує катальонський рух, навіть чисто культурний. Плян повстання 1926 р. не вдається. Зате коли еспанська монархія паде, катальонці проголошують самостійну республіку, ставляючи Мадрид перед доконаним фактом. Між еспанськими республиканцями знову беруть верх централісти, тому мадридська конституанта з трудом признає Катальонії досить вузьку автономію, і то не як державі, лише як области.

У жовтні 1934 р. катальонський уряд під проводом Компаніса, наслідника померлого Масії, підносить повстання. Жандармерія та імпровізовані добровольчі частини — одинока збройна сила катальонського уряду — розлітається від першого удару еспанських військ, владу над Катальонією переймає еспанський військовий губернатор. Щойно після останніх виборів переможна лівиця випускає з-поза решітки членів колишнього катальонського уряду, які вертаються до влади у відновленій автономній Катальонії.

Катальонія невелика країна (не цілих півтретя міліона населення), ще й до того дуже тісно звязана економічно з Еспанією, що становить необхідний поємистий ринок для катальонського промислу. Ці обективні дані промовляють проти державницького відокремлення, але не виключують його. Однак фактом є, що більшість катальонців не бажає зривати зовсім з Мадридом і вдоволюється федерацією. Загал катальонців та басків не є проти Еспанії, лише проти насильства одної частини еспанської держави над іншими.

Правда, 1934 р. катальонський уряд підняв був збройне повстання проти Мадриду, але проголосив тоді лише „катальонську державу в рамах **іберійської союзної республики**". Ще виразніше схарактеризував це повстання Компаніс на одному засіданні відновленого катальонського парляменту в травні ц. р.: „Ми планували — мовляв — війну **не проти Еспанії, лише проти еспанських фашистівських і монархістичних елементів та проти системи**, що не відповідала катальонським аспіраціям і домаганням".

Наших земляків, що колись виступали „не проти Росії, лише проти царату", самостійниками не уважаемо, тому не назвемо справжніми самостійниками, ворогами Еспанії, катальонців. Ще менше підходять під це „революційне" поняття баски, які підчас плебісциту 1932 р. віддали не цілих 2/3 голосів за автономією.

Як бачимо, ані катальонці ані баски, що нині разом з комуністами нищать національну Еспанію, не є по суті зовсім ніяким протиеспанським елементом, лише льояльною частиною еспанської держави, може навіть найціннішою

бо найкультурнішою і найбільш працьовитою. Лише кастилійський вузький, просто регіональний, централізм звів їх на манівці людового фронту.

Можемо оправдати державну владу, що намагається здавити всякі регіоналізми у їхньому ембріональному стані, щоб без потреби не творити національних питань, огнищ майбутніх внутрішніх конфліктів. Але де національне питання вже існує, де етнічна група зуміла вже скристалізувати своє політичне обличча та твердо видвигнути свої національні домагання, там лінія „не било, нет і бить не может" являється анахронізмом з погляду політики й соціольоґії, злочином з погляду державницьких інтересів.

На сумному еспанському примірі бачимо, що змагання націй за право до життя — це надто сильна стихія, щоб можна було її здавити. Неацією та поліційними методами можна хіба замінити творчий національний рух на руйнуючу силу, що прокляттям зависне над гнобителем. Нині ідейні геройські повстанці болюче покутують за гріхи монархії та диктатури.

(гал.).

Франція будує 1.000 нових воєнних літаків.

ПАРИЖ, 14. 8. ПАТ. Сенат ухвалив одноголосно ухвалений вже палатою послів закон про реконструкцію летунства, що передбачує будову 1000 нових літаків, які закінчать ще цього року. „Франція — заявив міністр летунства — не може дозволити перегнати себе іншим державам, що будують по 2—3.000 літаків.

—o—

Тайна орґанізація палить церкви.

МОНТРЕАЛЬ, 14. 8. ПАТ. Влада провінції Квібек переконана, що на просторі цієї провінції існує якась тайна організація, якої головна мета знищити католицькі церкви. Пожежі церков — внаслідок підпалів бувають щораз частіші. В останньому часі згоріло дві церкви, а в третій недалеко Монтреалю знайшли під вівтарем апарат, який автоматично міг викликати вогонь.

БАГАТОМОВНІ ЦИФРИ.

НЕСПОДІВАНІ УСПІХИ ОЩАДНОСТЕВОЇ АКЦІЇ У ЛЬВІВСЬКОМУ ПОВІТІ

Акція дрібної ощадности, яку веде т-во „Ощадність", дає вже реальні успіхи. Ось хоч би взяти львівський повіт, де акцію за масовою ощадністю ведеться щойно від минулого року.

Поминаючи те, що Львівщина не ворожила доброго успіху (минулий рік — це рік неврожаю, а ощадностева кампанія почалась саме в часі передніваку), то проте вже перші спроби були просто милою несподіванкою. Виявилося, що з акцією ощадности сміло можна показуватися в повіті.

Нижче подана табеля з кількох сіл і дотеперішні висліди повинні переконати вже навіть крайніх недовірків, що ощадність не є зовсім неактуальною або неможливою справою.

Стан готівки в поодиноких місяцях.

	1935 рік. VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	1936 рік. I.	II.	III.
Лисиничі	107.75	246.11	342.00	554.42	772.86	852.91	979.71	1064.39	1118.96	1183.16
Миклашів		56.31	311.04	311.04	537.92	631.65	856.76	908.88	1044.65	1112.47
Старе Село			45.65	101.10	146.37	232.57	326.30	446.11	490.72	576.79
Клепарів						11.10	87.88	158.48	260.63	381.38
Грибовичі							145.13	242.14	331.39	418.83
Стронятин							79.83	128.12	157.58	190.36
Ремонів							26.30	118.17	176.19	222.76
Рудавці								62.14	139.51	207.75

Заощаджені гроші зі збірниць у згаданих вісьмох селах відсилають до Центро-Банку (всіх збірниць звязаних з Ц-Банком є 22).

За десять місяців села: Лисиничі і Миклашів зібрали поверх по 1000 зол. Під теперішню пору, себто за рік праці ці збірниці переступили квоту 1500 зол. на кожне село зокрема, а село Підберізці в тому самому часі зібрало понад 2000 зол. В самім Центро-Банку за 10 місяців (до кінця березня) вложили наші сільські збірниці 5.549 зол. і 62 сотики. Ця сума нині є вже на кілька тисяч більша, бо місячні вклади з дрібних ощадностей до Ц-Б. доходять тепер приблизно 1000 зол. місячно.

Крім збірниць львівського повіту, які складають свої ощадности в Центро-Банку, є ще деякі збірниці, що гріш свій складають у „Дністрі" та У-Банку у Винниках. Вся готівка, яку цим шляхом зібрано впродовж одного року в 35 збірницях, переступила вже квоту 12000 зол. (не вчисляючи в це ощадностей із старих збірниць, як Чижиків, Сороки, Гряда, Ляшки Муровані).

Білянсуючи в цілости діяльність т-ва „Ощадність" і то лише на терені львів. пов. за 1 рік приходимо до висновку, що ці перші спроби дали несподівані висліди. Цих 12000 зол. не малоб ще так великого значіння, як би ми не вглянули в їх ґенезу: дрібні, сотикові ощадности, що їх складає майже 7000 наших громадян у 35 селах львівського повіту, зібрано жертвенною і витревалою працею поверх сотні сільських збирачів, які що тижня ходять по селі й не зражуються невдачами. Ці 12.000 зол. вложені в Центро-Банку, це вислід праці в першу чергу сотні безіменних збірщиків по селах.

Не трудно вже собі уявити з якими цифрами замкнувсь би річний білянс праці т-ва „Ощадність", як би опановано цілу Львівщину і *цілу* Галичину. В кожному випадку, це були би цифри, які заскочилиб прямо нашу суспільність. Був би велетенський капітал. Але чи тільки гріш?

Гріш — це лиш один бік медалі. Чому? Бо ощадність вирізьблює вартости цінніші для нас від гроша, а саме вартости громадянського виховання і характеру і в тому куди більша заслуга.

Тому все наше активне громадянство повинно не лише піддержати якнайбільше цю виховну акцію дрібної ощадности, яку веде т-во „Ощадність" у Львові.

Інж. Я. Цімура.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

АРК. БУХОВ

Людина перемогла природу.

Не все перемагає людина природу в нутрі землі, чи в холодних, вонючих ріжними хемікаліями лябораторіях. Іноді відбувається це на якомунебудь невеличкому горбочку, біля незамітної річки, на зеленій мураві під гарячими проміннями сонця, що від них відразу злазить шкіра на носі.

На такім теж місці, що його так важко описувати, бо подібне воно до всіх інших місць, — розложилося в тіни дерев і кущів двацятьтроє учнів другої кляси. Дитячий табор пестрий від дівочих суконок і хлопячих штанців і гамірний, гей діброва у весняний ранок. Від стації перейшли два кільометри і тепер зависно дивились на синє плесо річки вдихуючи свіже повітря, різке, як старе домашнє вино. І тепер почали розвязувати клуночки, коробки з пляшками молока, яйцями і хлібом. Смачний буфет, що його приготовили найкращі буфетові у світі — мами.

Іли весело, не жалуючи каплі молока, щоб її вилляти на найбижчого сусіда, ні кусника яйця, щоб жбурнути ним у горобця, що цікаво підстрибував оподалік. По хвилинці горбочок зацвив живими квітами, гомінкими й веселими як малі качата.

А учитель Семен Якимович доїдав свій сніданок. Терпеливо визбирував кожну окрушину зі своїх стрипіхатих вусів і попивав чаєм із великої пляшки, що на ній теж і було виписано для докладности воднистим чорнилом: „чай".

— Тепер, діти, займемося природою — заговорив тихим, сарегітливим голосом Семен Якимович, заткавши обережно недопиту пляшку паперовою затичкою. — Дівчата, сядьте тут під деревом, а ви, хлопці осьтут, ти Петриков перестань уже їсти! Ковтни, коли зі мною говориш! Чого тобі?

— Купатися — діловито заявив опецькуватий Петриков, із трудом проковтнувши кусок жовтка.

— Купіль — це фізкультура — невдоволено процідив Семен Якимович. — Фізкультурою займемося в перерві. Скорше діти, скорше і не гомоніть, як у клясі!

Із-за кущів підморгувала приваблива до дітей річка, з золотим піском на березі. Діти виповзли зпід кущів, швиденько завязували вузлики на своїх клунках і розміщувались, хлопці зліва, а дівчатка зправа.

— Отже, що ми бачимо довкруги себе, діти? Наприклад, що ти бачиш довкруги себе, Валя Перцева?

Валя потрясла ясними кучерями, оглянулась добродушно і зупинивши погляд на ліщиновім кущі, обережно замітила:

— Оріхи... тут... будуть.

— А я під кущем ящірку бачив, — докинув несміливо веснянкуватий Ковригін — Зелена, а зверху жовта...

— Зле... — зітхнув огірчений Семен Якимович. — Що ми бачимо довкруги себе? Довкруги себе ми бачимо: а) рослинність або фльору, б) звіринний світ або фавну і в) явища природи. Що ти можеш сказати про розділ „в", Гудякин?

Ґудякин тільки що взявся був за операцію малого червяка „жидиком". Збентежений шепнув до своїх сусідів:

— Підповідайте чорти... У розділі „в"... у цім розділі я бачу... птиць... Одна птиця сиділа саме на дереві, але Митька Сисов вігнав її бучком...

— Зле, — знову зітхнув Семен Якимович — записуйте, діти! Вийміть кусник паперу, олівці, а в кого є... зшиток. Не гайте, діти, часу. Природу слід докладно пізнати. Яку ти знаєш фавну, Соня Канопицина?

— Ріжну — прошепотіла нишком Соня. — Трави, соняшники, будяки... — І стрінувшись із сухим поглядом учителя, докнула: — зайці, крілики...

Семен Якимович журливо покивав головою.

— Непідготованих до вивчення природи, не будемо більше брати на прогульку. Петриков, не перешкоджуй сусідові. Про що ти йому говориш, Петриков?

— Я нічого, Семене Якимович. Я йому говорю — купатись, а він мені — рибу ловити. Венька має дві вудки зі собою... Але я більше не буду.

Семен Якимович добув із кармана великий записник і наблизив його до очей.

— А я тобі кажу, рибу будемо ловити — шепнув до Петрикова сусід. Слово чесс... А потім вогні.

— Дай слово чести... піонірське!

— На! Чесне піонірське. А відтак у „гори, гори ясні" будемо гратись... А дівчата підуть ягоди збирати. Аж увечорі вертатисьмемо.

Соня Канопицина підсунулась до хлопчаків і прошепотіла:

— Дай чесне, піонірське — за ягоди!

— На. Даю. А відтак...

Семен Якимович сховав записник у карман:

— Отже наша програма занять на сьогоднішній прогульці складається із пізнання почви в короткім змісті; докладніше займемося запиленням простіших родів рослин. У годині другій трицять хвилин, відпочинок із рівночасним пізнанням річного піску. Крім цього клясові дижурні займуться збіркою рослин до гербаріїв, інші учні діляться на групи, які...

Комуністична революція мала вибухнути в Чілє.

САНТІЯГО ДЕ ЧІЛЄ, 14. 8. ПАТ. Влада викрила широко розгалужений комуністичний заговір, що згідно з вказівками Комінтерну мав викликати найближчої неділі робітничі повстання. Уряд зосередив у гірничих околицях сильні військові відділи та зажадав від парляменту повновластей, щоб здавити революцію. Повстанці задумували завести совітський устрій, сконфіскувати приватні підприємства і церковні добра, знести приватну власність та замкнути церкви. Провідник заговірників арештований.

І В ЕКВАДОРІ.

БУЕНОС АЙРЕС, 14. 8. ПАТ. З Кіто урядово повідомляють: **Еквадорська влада викрила комуністичний заговір, що мав — як виказують найдені документи — викликати революцію 10.** ц. м.

АРЕШТУВАННЯ МАДЯРСЬКИХ КОМУНІСТІВ.

БУДАПЕШТ, 14. 8. ПАТ. Поліція арештувала 8 осіб, яким закидує, що вони співали „Інтернаціонал” та мали звязок з протидержавними елементами. Вони стануть перед судом за участь у змові проти держави і публичного ладу.

—o—

Звязок між обома повстанчими арміями.

БУРҐОС, 14. 8. ПАТ. Як повідомляє головна кватира ген. Молі, між північною групою ген. Молі та південною Франка наладнано постійну телефонічну лучбу. Цілий еспансько-португальський кордон обсаджений повстанцями.

Повстанці заняли Ґвадалясару на шляху Мадрид—Сараґоса, віддалену на 50 км. від Мадриду, коло Маляги м. Антекверу. Вчора вранці повстанча артилерія перший раз обстрілювала Сан Себастіян.

ПІД БАДАХОЗОМ.

ЛІССАБОНА, 14. 8. ПАТ. Командант цивільної гвардії Бадахозу перейшов з кількома гвардистами португальський кордон. Еспанська митна сторожа, що вчора виступила проти людової міліції, не могла витримати натиску переважаючих ворожих сил, тому перейшла португальський кордон та зложила зброю; було разом 2 сотників, один поручник та 15 митних сторожів.

Губернатор прикордонної португальської провінції скріпив охорону кордону.

ЧЕРВОНИЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛ ПОМАГАЄ ЕСПАНСЬКОМУ УРЯДОВІ.

ПАРИЖ, 14. 8. ПАТ. Вчора пополудні зібралася конференція представників ряду протифашистівських організацій Европи, щоб розглянути засоби підмоги для еспанської республіки. Конференція вибрала координаційний комітет.

МАДРИД, 14. 8. ПАТ. Урядові літаки бомбардували міста Естрамадуру, Сеґовію та Евілю, щоб утруднити концентрацію повстанців.

НІМЕЦЬКІ Й ІТАЛІЙСЬКІ ЛЕТУНИ У ПОВСТАНЧИХ РЯДАХ?

ҐІБРАЛЬТАР, 14. 8. Райтер. Утікачі твердять категорично, що в Севілі є чимало італійських та німецьких літаків. На місті можна стрінути летунів, що говорять по німецьки, по італійськи та іншими чужими мовами. Італійські летуни носять однострої чужинецької леґії, німецькі білі.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Румунський уряд закупив у чеській фабриці Сходи ріжні воєнні матеріяли та веде переговори, щоб фабрика заложила в Румунії фабрику вибухових матеріялів.

Болівійська прокуратура обвинувачує архіепископа Тому Аспе за те, що підготовлював переворот проти уряду б. президента Техада Серсона.

Мексиканські вояки розстріляли без суду трьох священників та одну цивільну особу. Архиепископ з Дуранґо протестує і домагається кари для винуватців.

Британський король Едвард VIII. причалить небавом до Корфу, де тепер перебуває Юрій II. грецький.

Австрія заключила з Німеччиною договір, що вводить девізові полекші.

Литовська поліція арештувала в Клайпеді коло 20 комуністів, що кольпортували бібулу.

Совітська влада арештувала у Владивостоці кількох японців, м. ін. „кухаря японського консуля.

РІВНОПРАВНІСТЬ ЖІНОК У БОЛІВІЇ.

ЛЯ ПАЗ, 14. 8. ПАТ. Болівійський уряд оголосив розпорядок, який надає жінкам повну рівноправність під політичним і суспільним оглядом.

Смерть митрополита-україножера.

На днях помер у Сремських Карловцях митроп. *Антоній (Храповицький)*, який був дуже активний кільканадцять років як епископ на Україні та відограв велику ролю виступаючи і проти намагання православної церкви на Україні унезалежнитись від Москви.

Митроп. Антоній, родом з новгородської губернії, почав свою вищу церковну карієру як ректор духовної академії у Москві, опісля в Казані. На обох становищах вважали його лібералом. Одначе призначений по першій революції волинським епископом почав вести на Волині наскрізь реакційну протиукраїнську і протипольську політику. Підчас його урядування Почаївська Лавра стає осередком чорносотенної акції, якою кермував його близький співробітник архимандрит (тепер архиепископ в Америці) Віталій. У своїм змаганні зробити зі священників сліпе знаряддя своєї русифікаційної акції архиепископ Антоній не завагався обсаджувати парохії кандидатами без духовної освіти, абсольвентами ледви вісьмох кляс духовних шкіл або навіть лише церковнопарохіяльних, які мусіли скласти іспит „з того, що священник повинен знати”. Така політика дуже обнижила культурний і моральний рівень волинського духовенства, а його наслідки ще нині даються відчути на терені волинської дієцезії у Польщі, де є ще тепер багато активних священників, яких висвятив митроп. Антоній.

Крім того архиеп. Антоній був активним орґанізатором „Союзу Русскаво Народу” на Волині і лише завдяки його енерґійній акції російський уряд ввів до третьої державної думи з Волині послів, які були членами цієї орґанізації. Безпосередньо перед другою російською революцією Антоній перейшов на становище архиепископа в Харкові, де звернув на себе увагу між іншим тим, що заборонив читати підчас великоднього богослуження в українській мові (як відомо на Великдень читають евангеліє підчас Служби Божої в кількох мовах — прим. Ред.) кажучи, що не вільно вживати в церкві „мови перекупок” („базарнаво язика”). У травні 1918 р., кілька тижнів по приході до влади гетьмана Павла Скоропадського, Всеукраїнський Собор, зложений у великій більшости з російських або русофільських елементів вибрав Антонія київським і галицьким митрополитом, усуваючи одночасно зі свого складу членів Української Церковної Ради, які започаткували боротьбу за автокефалію Української Православної Церкви. Замість автокефалії Всеукраїнський Собор під натиском обставин ухвалив лише проект церковної автономії України в рамцях всеросійської Церкви пересилаючи цей проект до затвердження московському і всеросійському патріярхові Тихонові, який цю автономію ще обкроїв. Коли в жовтні 1918 р. міністр освіти України Олександер Лотоцький оголосив автокефалію Української Церкви, митроп. Антоній — як лише міг — протиділав введенню її в життя. Коли ж кілька тижнів пізніше українські міністри подалися до димісії, а гетьман Скоропадський видав маніфест про федерацію з Росією, митрополит поспішився зі скасуванням автокефалії, видаючи архипастирський лист проти Директорії Української Народньої Республики.

В грудні 1918 р., коли українські війська заняли Київ, митроп. Антонія арештували. З огляду на обурення війська і населення проти Антонія, як запеклого ворога всього, що українське, керманич міністерства освіти в уряді Директорії О. Лотоцький після порозуміння з Головним Отаманом С. Петлюрою наказав вивезти митроп. Антонія з архиепископом Євлогієм з Києва до Бучача та інтернувати їх там у монастирі оо. Василіян. До інтернованих ставилися в Бучачі з усіми почестями, належними епископові, а керманич епископської канцелярії Всеукраїнського Собору, кремянецький епископ помічник, теперішній митрополит Православної Церкви у Польщі Денис, який після здобуття Києва українськими військами, залишився одиним з епископів на свому становищі, доставляв їм, у порозумінні з урядом, все, що необхідне до відправи православного богослуження. По якімсь часі Митрополит Шептицький влекшив митроп. Антонієві та архиеп. Євлогієві виїзд до Константинополя, давши їм власні гроші на дорогу. По короткім побуті в Константинополі митроп. Антоній замешкав в Югославії.

Від часу свого приїзду до Югославії і заснування у Сремських Карловцях синоду російських епископів у закордоні, який завязто поборює іннший адміністраційний осередок Православної Церкви, що його створив митроп. Євлогій у Парижі, діяльність митроп. Антонія безпосередньо не торкається українських справ. Слід лише зазначити, що для пропаґанди православія між українськими поселенцями в Югославії видавав митропол. Антоній часопис „Русько-Український Вістник”. (ВУ.)

— Васька, знову ящірка! — шепнув всевидючий Ковригін.

— Ану тебе к бісу! — злісно відповів сусід.

— Вона хто ця твоя ящірка, фльора, фавна, чи явища природи?

— Лопнула! — зітхнув опецькуватий Петриков.

— Хто лопнув? — зівнув від вуха до вуха Васька — ящірка?

— Ні! Купіль лопнула. Прийдеться наклеювати квіти.

Дівчатка виймали зшитки і шукали олівців.

— Отже пишемо, діти. „В умовинах пільної рослинности, у простіших родах рослин, які ми пізнали, являється...

— Семене Якимович — рішуче перебив учителеві опецькуватий Петриков — чи скоро підемо домів? Вже найвищий час!

— В семій трицять пять... „Являється запилоч... А тобі що сталось, Канопицина?

— Прошу мене звільнити від занять. Ізза домашніх причин... мене голова болить.

— Принеси завтра записку від родичів. А тепер сядь на боці і не перешкоджай товаришам у науці.

На великім, крислатім дереві защебетала пташка. Почувши голос Семена Якимовича — замовкла. Трава перестала бути травою — була фльорою. Сонце не стільки гріло, що перешкаджало записувати. І річка зазирала обережно крізь шуварі, підмиваючи не вивчені ще ріжні роди прибережного піску.

Звільнена від занять Канопицина схопила в повітрі записку Петрикова: „Соня, тепер найкраще булоб у школу. На подвіря я видумав чудесну забаву: ви дівчата антильопи, а ми ловці і вас ловитимемо. — Петриков”.

Канопицина жалісливо, безнадійно зітхнула.

Переклав Роман С'ка.

Дати в часі літа один фестин, одну аматорську виставу, один концерт, один попис, одну забаву чи яку іншу імпрезу в користь Централі Рідної Школи — це не тільки обовязок кружків „Рідної Школи”, але й усіх українських товариств

В осени касаційна розправа проти С. Бандери і товаришів.

В четвер 13. серпня ц. р. доручено оборонцям присуд у справі Степана Бандери і товаришів, яких суд присяглих судів у Львові від 25. травня до 28. червня ц. р. Оборонці мусять до сімох днів заладити касаційні скарги в імени своїх клієнтів. Здогадуються, що касаційна розправа перед Найвищим Трибуналом у Варшаві відбудеться в осени ц. р.

З організаційного руху.

Політичні наради УНДО в Устріках Дол.

В неділю, 12. м. м. відбулося в Устріках Долішних, ліського повіту заходом Повітового Народнього Комітету УНДО устрідької судової округи, політичне віче в участю посла д-ра Степана Витвицького в приявi коло 400 громадян і громадянок, членів і симпатиків УНДО із сіл тої ж округи.

Віче отворив і проводив ним голова Повітового Народного Комітету, адвокат з Устрік м-р Мих. Береска. Він виголосив промову, звсовуючи дотеперішні досягнення Народнього Комітету в Устріках, а саме приєднання найповажніших членів зпоміж інтелігенції, міщан і селян, налагдження звязку з Комітетом в Ліську й створення спільного Комітету на цілий повіт, що до нього з устрідької судової округи вибрано до спільної управи м-ра Мих. Береску, д-ра Зенона Присташа і промисловця інж. Ізидора Лешегу, і з лютовецької судової округи о. Хомика, пароха в Лютовиськах в тим, що устріцький Нар. Комітет має занятись теж організацією лютовецької судової округи. Опісля подав до відома, що скрізь по селах установлено мужів довіря або створено правильні сільські політичні управи, уладжено 21 зборів з рефератами на теми господарські й організаційні. Вкінці привитав посла д-ра Степана Витвицького і приявних вічевиків та уділив голосу д-рові Присташові, що виголосив реферат про нафтові терени і нафтові контракти. Референт вказав на суспільно національне значіння нафтової справи, та про те, як робити селянам власникам нафтових теренів, щоб осягнути якнайкращу ціну і добрі контрактові умови. Згадав про освідомляючу працю місцевого комітету, що проявилась низкою зборів і нарад по селах, обнятих нафтовою горячкою при участи пп. послів Гриня Тершаківця і д-ра Степана Витвицького.

Опісля виголосив посол д-р Степан Витвицький реферат про політичну ситуацію і діяльність Української Парляментарної Репрезентації, та згадав про всі важніші політичні моменти національного життя і про заходи У. П. Р. на парляментарній арені і перед урядом в справі полагоди наших найважніших домагань та зміни дотеперішньої урядової системи.

Далі обговорив справу парцеляції великої земельної власности між українських безземельних селян, визиск при виноградi за працю і спричинені ним сумні події, потреби нашого шкільництва і справу українського університету у Львові, справу організації збуту сільськогосподарських продуктів. Зазначив, що заповіджена перед роком бувшим премієром Косцялковським нормалізація польсько-українських відносин дала в результаті мінімальні успіхи і то не з вини української сторони. Ненормальні відносини панують у нас далі і з ними мусимо боротися, скріплюючи організацію українського національного життя, та поширюючи національну свідомість і культуру. Завдяки творчій праці українського народу ми йдемо і підемо вперед і зближимось до перемоги. Рясними оплесками нагородили зібрані річеву і палку промову посла. По рефераті вивязалась дискусія, в якій брали участь ріжні громадяни, а між іншими п. Іван Голубець в Коросна, опісля п. Осип Яцинич з Лозини, що порушив справу полевих шкід в селі Лозині і Берегах, спричинених диками з державних лісів

Опісля ухвалено такі резолюції:

Зібрані на політичнім вічу в Устріках Долішних:

1) одобрюють діяльність Проводу УНДО і УПР, висловлюючи їй своє повне довіря; 2) стверджують, що вибори до самоуправних установ не відповідають волі й інтересам місцевого українського населення і домагаються переведення нових виборів до всіх самоуправних установ; 3) домагаються для українських дітей української школи з українською мовою навчання і українськими учителями; 4) домагаються оснування українського університету у Львові; 5) признають необхідність організації всіх господарів в Сільськім Господарі, як установі, що кладе підвалини під господарське життя українського народу; 6) домагаються пошанування прав української мови в суді і в адміністрації згідно з приписами закону з 1922 р.; 7) домагаються скасування апостольської лемківської адміністратури, та протестують проти покликання на становище адміністратора москвофіла; 8) взивають Провід УНДО, щоб зорганізував подажу і попит праці всіх українських безробітних громадян.

Віче покінчилось короткою промовою м-ра Берески і відспіванням національного гимну.

Учасник.

АБІСИНСЬКА ЦІСАРЕВА ПРИЇЗДИТЬ ДО ЛЬОНДОНУ.

ЛЬОНДОН, 14. 8. ПАТ. Райтер звідомляє, що в найближчій будуччині сподіються приїзду до Льондону абісинської цісаревої. Негус замешкає мабуть із родиною в околицях Льондону. Зазначують, що негус цілком не думає постійно замешкати в Англії, бо все має надію, що події уможливлять йому поворот до Абісинії. Негус, що є тепер на лікуванні в Бейті, вертається завтра до Льондону, де стрінеться з абісинським послом Мартіном.

—o—

ВБИЛИ БУРМІСТРА ХЕВРОНУ.

ЄРУСАЛИМ, 14. 8. ПАТ. Минулої ночі в кількох місцях дійшло до нових заворушень. Невідомі справники вбили бурмістра Хеврону. В Сафед араби напали на жидівську дільницю, де вбили батька родини та його синів і ранили кількох інших жидів. В одній місцевости на рівнині Сарон араби вбили жида.

—o—

СМЕРТЬ ТРЬОХ ЛЕТУНІВ.

РІЧМОНД, 14. 8. ПАТ. Військовий літак упав під Річмонд, три летуни згинули.

—o—

ВТЕЧА ЧУЖИНЦІВ З ЕСПАНІЇ.

БАЙОН, 14. 8. ПАТ. Німецький корабель „Бельона“ висадив в ночі на беріг 27 німців, 6 французів та 7 американців, яких привіз з Еспанії.

Нова афера у Вильні.

Президента апеляційного суду припинили в урядуванні.

До Вильна приїхала спеціяльна комісія з міністерства справедливости під проводом судді Качинського. Комісія провірює основно не лише господарські і канцелярійні справи, діловодство суддів і прокураторів, але також цікавиться приватним життям суддів і прокураторів. Міністеріяльна комісія приїхала до Вильна внаслідок доносів до міністерства справедливости на зловживання коморника Войцеховського. І дійсно по довшій контролі комісія викрила, що зловживання коморника доходять до кільканадесять тисяч золотих. Коморник Войцеховський жив понад стан і грав налогово в карти. Вже минулого року припинили його в урядуванні, але президент апеляційного суду Кадушкевич привернув його до своїх чинностей. Тепер коморник помандрував до вязниці, а товариський президент апеляційного суду Кадушкевич пішов на зелену травку. Кружляють поголоски, що в найближчому часі на терені виленського апеляційного суду слід сподіватися сензаційних змін.

КІЛЬКОХ АДВОКАТІВ БУДЕ БОРОНИТИ ПАРИЛЄВІЧОВУ.

В понеділок приїздить з Кракова до Варшави слідчий суддя Корусевич, який веде слідство у справі афери Парилевічової, щоб скласти звіт міністрові справедливости. Найближчого тижня слід сподіватися сензаційних потягнень у цій справі. Родина Парилевічової звернулася до кількох варшавських адвокатів, щоб піднялися оборони Парилевічової.

*

Міністер справедливости Ґрабовський видав розпорядок про нагляд над працями слідчих суддів до справ надзвичайної ваги. Ці слідчі судді будуть складати що чверть року спеціяльні звіти прокуратурі при міністерстві справедливости.

На викуп решти паїв „Українського Городу“.

XIII. виказ.

Зложили в Центробанку:

Осип Андрійович зі збірки в Печеніжині зол. 73.— На ту квоту зложились такі вплати: Районова Молочарня зол. 10.—, Госп. спож. кооп. „Будучність“ зол. 5.—, Кооп. „Маківка“ зол. 5.—, Чит. „Просвіти“ зол. 3.—, Кружок Рідна Школа зол. 2.—, Кружок Сільський Господар зол. 2.—, Т-во „Сокіл“ зол. 2.—, Кружок Союзу Українок зол. 1.—, о. Іван Лопатинський зол. 5.—, Д-р Василь Маковський зол. 4.—, Д-р Володимир Трухляк зол. 2.—, Д-р Володимир Бородайкевич зол. 3.—, Інж. Кузик Дмитро зол. 3.—, Пнівчук Агафія, упр. Р. Шк. зол. 1.—, Стефанів Неоніля, учит. Р. Шк. зол. 1.—, Бровчук Марія, учит. Р. Шк. зол. 1.—, Андрійович Осип, кооператор зол. 5.—, Лучак Микола, кооп. зол. 1.—, Бровчук Степан, кооп. зол. 1.—, Степаняк Славко, кооп. зол. 0.50, Дзвульський Микола кооп. зол. 0.50, Ткачук Юра, кооп. зол. 0.50, Грабовецький Василь, війтбурм. зол. 5.—, Самокишин Іван, служб. [illegible] зол. 0.50, Якубяк Дмитро [illegible] Миколи, селянин зол. 0.50, Олекса Ровенчук, рільник 1.—, Ш[illegible] Федір, рільник 0.50, Вінтоняк Дмитро, рільник 0.50, Повх Анна, рільничка 0.50, Бондаренко Іван, рільник 0.50, Горук Іван, кооператор 0.50, Мацьків Дмитро рільник 0.50, Духова оркестра зол. 2.—, Грабовецький Василь, купець 0.50.

Робітники фабрики хемічних виробів О. Левицька і Ска (Елегант) Львів зол. 40.— і кличуть робітників фабрики папірців „Кляма“ з Теодорівки і всіх тих робітників українських фабрик, які до цеї пори не вплатили ще ніяких квот.

Ред. Купчинський Роман, Львів зол. 5.— і кличе: ред. Кедрина-Рудницького, д-ра Мих. Рудницького і дир. Ол. Костика всіх зі Львова.

Д-р Хавалка Іван, Хмільне п. Лопатин зол. 5.— і кличе: всіх священиків лопатинського деканату на довільну квоту.

Інж. Іван Олексюк, ПСК. Тернопіль зол. 5.—

Хоміцький Осип, емерит Коломия зол. 5.—

о. д-р Осип Бабяк, Синевідсько Вижне зол. 4.—

Д-р Когутяк Володимир, п. Лисець зол. 4.— і кличе: д-ра Волод. Пасічника, Богородчани, інж. Юрія Наданевича в Посічи, д-ра Ярослава Хмілевського, Станиславів, дир. Осипа Фіголя, Лисець.

о. І. Тарасович, Гійче п. Рава Руська зол. 3.—

Михайло Галань, Белз зол. 3.— і кличе: о. декана Іларіона Гелу, о. проф. Мирона Кохалевича, д-ра Іллю Салагуба, інж. Корнила Бородайка, усіх з Белза.

Клим Шанковський, Ланцут зол. 3.— і кличе: Вол. Сологуба, проф. в Перемишлі, Т. Осталюка, проф. в Ярославі, д-ра Д. Керничного проф. в Пабяніцах.

Володимир Менцінський, ПСК. Тернопіль зол. 2.—

Зельський Іван, Влоцлавек зол. 2.— і кличе: упр. шк. Литвина Василя в Тухольці ад Сколе, Казанів

ського Ярослава, учит. в Солотвині. Василя Слободя-
ка, учит. в Опатівці к. Каліша. Паладійчука Степана,
учит. в Ченстохові, Чучмана Льва, учит. Хмелюк. Про-
ка Василя, учит. в Яворові, м-ра Кривоносюка Петра,
учит. Налечин п. Добра і Гантбарівну Марію, учит.
Боленція воєв. варшавське.

Зложили в С.-Б.:

Українська Каса в Заліщиках зол. 80.—.

Українська Каса в Заліщиках зол. 80.—. Чит. „Просвіти“ Бонарівка п. Стрижів, збірка на забаві зол. 4.—.

Хоч справа викупна Українського Городу є нагла,
темпо збірки є абсолютно за повільне. Всього зібрано
5 проц. тої квоти, яка потрібна на викуп решти паїв.
При цій нагоді просимо всі викликані особи і у-
станови якнайскорше вплатити відповідні суми, щоби
не висилати почтою пригадок, а таких мусілиб висла-
ти около 900.

Всі гроші і кореспонденцію просимо спрямовува-
ти на адресу „Центробанку“ у Львові, вул. 3-го Мая
ч. 15 Чекове конто банку 143.467. Зазначувати: На „У-
країнський Город“.

НОВИНКИ.

— **Затверджені владою КУРСИ КОСМЕТИЧ-
НІ Стефанії Гаврисевич під проводом Д-ра Е.
Дурдела та інж. хемії, Львів, Коперника 42А,
тел. 272-18.** Вписи розпочалися. Проспекти без-
платно. Додаткові Курси лічничого масажу тіла
і руханки. 2445 7—15

— **Найсолідніші футра тільки у Юліяна Глу-
певського, Львів, пл. Капітульна 3. I., тел.
154-46. Найпевніша льоката гроша.**

— **З нинішнім днем** відчинений бławатний ма-
газин **„Мануфактура“ під управою Й. Стефано-
вича** (б. співвласника фірми Р. Зубик) Ринок 37,
побіч „Народньої Торговлі“.

— **Черче—Живець.** Найдешевше і найдогід-
ніше лікування затяжних недуг: гіхту, ревматиз-
му, ісхіясу, шлункових, ниркових, злої переміни
матерії і жіночих — в осінному сезоні, що три-
ває від 20. серпня до 10. жовтня. Ціни утримання
і купелів мінімальні. 2484 5—10

— **IV. Український Статистичний Річник.** Як
довідуємось, IV. Український Статистичний Річ-
ник появиться в осені цього року, як видання
Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка, під редакцією
проф. д-ра В. Кубійовича. Річник матиме по раз
перший відділ „фінанси“, в якому буде доклад-
но освітлений фінансовий стан українських зе-
мель у Польщі. Проситься цим шляхом всі чіль-
ні українські установи та підприємства надісла-
ти відворотною поштою свої біляиси за остан-
ній та передостанній роки під адресою **Україн-
ського Економічного Бюра,** якого накладом
вийде IV. річник (Ukraińskie Biuro Ekonomiczne, War-
szawa I, Skrz. poczt. № 608). Річник міститиме най-
більший адресар-інформатор українського жит-
тя в цілому світі (преса, установи і підприєм-
ства), та є найкращим джерелом реклям. За-
мовлення та запити слати під вище поданою
адресою. 2592

— **Триднеявні реколекції для священиків** ула-
джує львівський окружний відділ Т-ва ім. св.
Андрея в монастирі ОО. Редемптористів у Збо-
їсках під Львовом у днях 24—27 ц.м. Кошт 10
зол. Взяти зі собою ручник, простирало, пішев-
ку. Доїзд львівськими трамваями ч. 9.

— **Т-во прихильників української гімназії в
Кремянці** закликає українське громадянство на
Волині віддавати своїх дітей на науку до укра-
їнської приватної гімназії в Кремянці та впису-
ватись у члени т-ва. Вдержання цієї гімназії, що
була колись державною, опісля перетворилась
на приватну, є справою національної чести кож-
ного українця.

— **Ревізії й арештування.** В Лубянках Виж-
них пов. Збараж перевела поліція 22. ц. м. реві-
зію у М. Яструбецького, Гаврилюків і ін. У Гав-
рилюків арештували двох хлопців. — У Горб-
кові пов. Сокаль була 1. ц. м. ревізія у Ів. Шпа-
ка. В Шарпанцях тогож повіту арештували Д.
Ткачука.

— **Де був похований король Данило?** У стат-
ті „Національний мавзолей на Підлисецькій го-
рі“ („Діло“, ч. 181) п. Гр. Микетей мимоходом
згадав про тлінні останки короля Данила, які
слід би шукати в Дорогичині. Аби не ширилося
серед читачів баламуцтво, вияснюємо, що — як
подає Галицько-волинський Літопис — Данило
(† 1264) був похоронений в Холмі, в церкві св.
Богородиці, яку він сам вибудував. **М. А.**

— **Осторога перед червінкою.** В Грибовичах,
повіт Львів, і в Лозині, повіт Городок, ствер-
дили останніми часами припадки червінки. При
закупні споживчих продуктів, головно молока,
городовини й овочів зі згаданих громад треба
бути обережним. Закуплені продукти мити й
переварювати.

— **Хто виграв?** В другім дні тягнення держ.
кл. льотерії впали м. ін. такі виграні: 20.000 зол.
на ч. 93140, 10.000 зол. на ч. 4839 38941 91781
177211, 5.000 зол. на ч. 132673 135140 176669,
2.000 зол. на ч. 60781 170820, 1.000 зол. на ч.
63743 88030 110449 134486 169597, 500 зол. на ч.
283 31251 43006 69421 72424 107204 144375
146891 152912 189307.

— **Вбивство служниці у Львові.** В мешканні
Гіблів при вул. Різницькій ч. 9. у Львові
вбито 24-літню Марію Кічалівну, служни-
цю. Убивство має незвичайно таємничі ціхи,
бо заподіяно його між 6. і 7. год. ранку у вхо-
дових дверях до мешкання Гіблів. Злочинець
пробив ножем грудну клітку покійниці, яка па-
даючи на долівку, розторощила собі ще теж че-
реп. Поліція арештувала нареченого вбитої,
30-літнього Каз. Лятавца зі Сихова, при якому
найшла довгий ніж. Арештований зізнав, що
вбив Кічалівну після суперечки, коли вона ска-
зала йому, що виїзджає зі Львова.

— **Відгомін трагедії при вул. Вірменській.**
Молода жінка, що вискочила крізь вікно III
пов. із хати ем. пшодовника поліції Важжинюка
при вул. Вірменській ч. 3. у Львові, не мала при
собі ніяких документів. Львівська поліція ро-
зіслала до поліційних станиць у Перемишлі та в
Самбірщині фотографії вбитої тому, що ця жін-
ка сказала Важжинюкові, що приїхала з Пере-
мишля чи теж із Самбірщини шукати праці. У
пятницю прийшла із Самбірщини вістка, що
жінка ця, це найправдоподібніше Ева Брин...
розведена, яка тому кілька днів виїхала була зі
Львова.

— **Чий кістяк?** На терені руїн спаленого ма-
єтку Френкля в Перемишлі робітники знайшли в
глибині пів метра під землею добре збережений
людський кістяк. Біля нього лежав військовий
ремінь. Кістяк походить правдоподібно з часів
російської інвазії. На весну 1915 р. до Перемиш-
ля приїхав цар Микола II. і мешкав кілька днів
у магнацькій віллі Френкля. Її обставили були
густими сторожами, які мали стріляти до кож-
ного чужинця, що входив на терен городів, що
окружали віллю. Правдоподібно сторожа за-
стрілила якогось чоловіка і закопала на місці.

— **Краєва хроніка.** В Яворові шириться по-
шесть червінки. — Станиславівський воєвода
ген. Паславський звідав повіт долинський і
стрийський, де злюстрував тамошні літнища. —
В Бушеві пов. Тернопіль хтось забрав у церкві
з кивота пушку з Найсв. Дарами. Підозріння па-
де на якогось сектанта або комуніста. — У Тро-
стянці пов. Жидачів Ів. Янушевський, хорий на
падачку, підпалив свою шопу і кинувся у во-
гонь, щоби згинути. Тяжко попеченого виряту-
вали сусіди. — В Антонівці пов. Жидачів хтось
стрілив крізь вікно до хати Вінцента Згуди і по-
стрілив його в рамя. — У Глубічку пов. Борщів
грім убив Василя Христюка, що вертався з по-
ля з косою. — У Єльній, пов. Ланцут, підпа...

77

о. О. ПРИСТАЙ.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Тому й дуже я здивувався, одержавши від о. Ф. Тарнавського з Ши-
кага листа такого змісту:

Шікаго, 5. червня 1926.

Дорогий Отче!

Прошу прислати мені тему Вашого відчиту на Евхаристичний Конг-
рес. Чи оброблений він науково, чи популярно? Наших відчитів буде
чотири, а призначених є вісім прелегентів. Отже чотири відчити відпаде.
Але в кождім разі я мушу знати, хто що приладив, а з того виберється
чотири.

Цього тижня кардинал відмовив катедру і все пішло догори ногами.
Всю параду перенесли до нашої церкви. Я на це не приготовлений; цер-
ков не декорована, для Епископів сиджень нема, а щонайважніше: на це
все ніхто ані цента не дав. Церква у мене в критичнім положенню і на
такі надзвичайні видатки цента не має, а врештою, чи вона забезпечено
має репрезентувати цілу католицьку американську Україну?

Хор треба скріпити платними силами, а хто заплатить? Я виджу,
що все те дуже слабо вийде і ми Українці „зблямуємося“, як звичайно.
А це все наслідки нашої патріотичної роботи. Все робили для народа,
а для церкви нічого. От, і нині є овочі! Всі католицькі парохії тут мільони
долярів на ту ціль зложили, а у нас ніхто цента не хоче дати. А щож тут
без цента в Америці можна зробити? Єпископ також безсильний, бо му-
сить останками гонити, щоби оборонити церков від розмаїтих самозван-
ців і т. д., і т. д.

Здоровлю Вас щиро і Вашу донечку
о. Ф. Тарнавський.

•

Давно, довго і з великим розголосом заповіджений 28-ий Евхари-
стичний Конгрес зблизився так непомітно, як зближається старість,
а потім смерть. Конгрес заповідався дуже величаво. Про нього розпису-
вались всі американські часописи без ріжниці релігійних напрямків. Мов-
ляв, такого сподіваного здвигу народу не бачила ще Америка від самого
приїзду до неї небіщика Колюмба. Бо справді американській реклямі, до-
веденій до досконалости, ніхто не міг опертися не то з католиків, але
навіть ріжні християнські секти й нехристіянські народи. Всі готовились
до Конгресу!

Американський уряд здавалось би індеферентний, тобто бушіте
байдужний у релігійних справах, ніяк не лишився позаду католицького
світу. Він, за згодою тодішнього президента Сполучених Держав, К. Ку-
ліджа, урядово привітав у сердечний спосіб заповіджений Евхаристич-
ний Конгрес і заявив свою охоту взяти в ньому офіціяльну участь та
дати від себе всяку потрібну там поміч. Ось так маніфестація като-
ликів цілого світу приняла форми та ознаки маніфестації американської
нації та стала врешті маніфестацією всеамериканською!

На першу вістку про Евхаристичний Конгрес я сказав собі: „За
всяку ціну мусиш також ти, старий, поїхати на нього!“ Відкриття Кон-
гресу, що відбулося 21. червня 1926. припало саме на наше Сошествіє
св. Духа — Зелені Свята або Русалії, якто кажуть закарпатські Українці.
Тому годі було мені й іншим нашим священикам бути на відкритті, бо
треба було насамперед обслужити своїх вірних у власній парохії.

16. червня приїхав був до мене з Відня свіжий місіонар о. др. І.
Ґулин. З ним я вирішив, що зараз на другий день Русалій, у 7-ій годині
веч., поїдемо нічним поїздом до Шикаґа, щоб 22. червня бути вже
на місці.

Прибувши до Шикаґа, найшли ми собі авто і за півгодини приїхали
перед церкву св. Миколая на Райс вулиці. Отець Ґулин поїхав з першою
візитою до свого вуйка, доктора М. Сіменовича, що з ним іще ніколи
не бачився в життї. А я став до асисти при Службі Божій, що її від-
правляв канадійський єпископ о. Будка.

По обіді в годині третій вибрався я в товаристві о. І. Куцького,
пароха з Нортгемптона на оглядини Шикаґа, майже тримілїонового міста
й одночасно голосної „столиці“ всяких горлорізів і грабіжників. Ми всіли
до поверхового омнібусу й вилізли, розуміється, на перший поверх, щоб
вигідно оглядати знатніші будинки, сквери, парки і т. п., та пустились
в окружну подорож по місті.

На другий день, в середу, вибрались ми знову обидва з о. Куцьким
до міста. З ним взагалі я вже не розставався підчас Евхаристичного
Конгресу; ми тягались всюди, мов два діди, де тільки довідались, що
можна було щось цікавого побачити, почути й навчитись. Отже в 7-ій
год. рано поїхали ми до шикаґської ірляндської катедри (собору), де
відбувались підчас Конгресу всі Евхаристичні Служби Божі, молитви,
процесії та інші церковні відправи при участі сотень тисяч вірного й не-
вірного народу з цілого світу.

Цей величезних розмірів катедральний храм, збудований коштом
кількох міліонів долярів у готицькому стилю, робив імпозантне вра-
жіння. А його чудова окраса, ті ріжні кольорові лямпочки, світильники,
дорогі драперії, вінки, різьби, мальовила та гобеліни викликували в нас
захоплення. Ми стояли там цілими годинами й булиб не змучилися, огля-
даючи ту небуденну красу, що її створили визначні мистці при даскавій
помочі всемогутнього доляра.

(Далі буде).

стечі перед поліційною стежею застрілили Антона Журава, небезпечного злочинця. Він допустився багато крадежей і був караний за душогубство. Його товариша Фел. Келбовича зловили. — У Мадярках, пов. Сокаль, злодії намагалися вкрасти коні в господаря Василя Іваха. Коли вийшов син господаря 24-літній Степан Івах злодії вбили його вистрілами з крісів. Василя Іваха зранили тяжко в живіт, а самі втікли.

— **Оригінальне самовбивство** придумав Франціщек Фільонек із Вильна. Доцільно волочився під військовими магазинами, щоби стійковий його постріляв. Його плян не вдався, бо стійковий справді стріляв, одначе не поцілив. Фільонека схопили і тоді виявилась правдива причина його присутности під магазинами.

— **Згоріла фабрика.** У фабричному будинку Арона Шайнрока в Лодзі вибухла пожежа, що приняла трагічні розміри. В будинку находилася прядільня і фарбарня і тому вогонь охопив швидко цілий двоповерховий дім. У фабриці находилося 45 осіб, з яких тільки кільканацятьом удалось втекти. Іншим вогонь відтяв дорогу і вони втікли на другий поверх, звідки скакали на вулицю, ломлячи собі ноги. Ще інші схоронились на дах і звідти скакали на подвіря, де уміщено звої бавовни. Дехто врятувався драбинами, які приставлено до муру. 16 робітників попеклось і потовклось, з того 7 тяжко. Один і зних помер у шпиталі. Фабрика згоріла до тла.

— **Кожний мусить уміти скакати з літака.** Скакання легкопадом сталося у совітській Росії не тільки національним спортом, але й увійшло в програму наукових заведень, приватних шкіл при робітничих організаціях і т. п. В найблизчих роках, як пише совітська преса, в Росії не буде ніодного мужчини, ніодної жінки понижче 60 літ, які не здали би обовязково іспиту із скакання легкопадом із літака.

— **Смерть англійських місіонарів.** Як повідомляє бразилійська преса, індіяни, що належать до племени каяпос, в бразилійській провінції Паро, в доріччі Ксінгу, напали на місіонарів англійської місії „Фієльде місіон" і затягнувши їх у глибину лісів, повбивали. Виправа, що вибралася глядати за місіонарями, які вісім місяців не давали знаку життя, знайшла тільки подерту одіж і лист одного місіонаря, в якому пише, що можна вважати їх страченими.

— **Магазинують людську кров.** Проф. Пієроні з университету у Пармі і проф. Форті з университету в Модені винайшли методу консервування крови на кільканацять днів, зберігаючи її перед всякими біольогічними змінами. Винахід має велике практичне значіння, бо робить кров, призначену до трансфузії, придатною до вжитку на довший час і позволяє робити запаси крови до вжитку у шпиталях і клініках.

— **Ріжні вістки.** В Римі відбудеться в днях 20—26 вересня пятий конгрес византольогів. — В копальні золота в Алданських горах на Сибірі знайшли груду золота ваги 1.444 грамів.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК": „ГЕРОЙСЬКИЙ ФОРТ ДУОМОН".

Пересічна публика дивиться нерадо на воєнні фільми, в додатку без крихти еротики, де не виступає ніодна жінка, хочби старушка. А проте в нинішну пору, коли всі готовляться до війни і вибух нової світової завірухи висить над нами як меч Дамокля, варто оглянути фільму „Геройський форт Дуомон" і тим, що самі переживали страхіття недавної світової війни, і тим, що стоять перед можливістю бути учасниками нової мордівні народів. Цим разом маємо виняткоєо солідну німецьку фільму, що дає епізод з боїв за французьку фортецю Верден, а саме за один її форт Дуомон, який в 1916 р. здобули були німці, але після вісьмох місяців мусіли покинути. Вісім місяців завзятих боєвих змагань, де обі ворожі сторони винищували себе як божевільні і де головна акція йде серед звалищ одного форту, що став точкою военної чести німців і французів. А понад усе подиву гідний военний дух німецького вояка, що викликує поважні рефлексії про минуле і майбутнє. На увагу заслугують цікаві додатки, м. і. фільмові репортажі з берлінської Олімпіяди.

КІНО „ПАЛЯС": „ТАЄМНИЦЯ ПАННИ БРІНКС".

Нова польська фільма. Чи має вона зміст? З якоїсь невідомої причини молода жінка втікає з великими грішми з Варшави до Закопаного. І там скривається, врешті підчас прогульки на один із верхів паде вниз із скелі, невідомо, чи в самогубчім намірі. За цією жінкою шукає якийсь молодець, за молодцем інша молода жінка, за цією молодою жінкою — поліція та детективи і так до кінця фільми. Не знаєте в чому річ, не розумієте теж, чому одна жінка переодягається за другу і ввесь час чекаєте на розвязку таємниці, приглядаючись усяким епізодам без звязку з акцією. Фільма з трагічною вступною подією переходить відразу в комедію без сміху та гумору. Є два добрі типи детективів і два гарні образки з природи. Вся тема, інтрига та розвязка такі банальні та нецікаві, що важко висидіти до кінця. Реклямована зоря Альма Кар — зовсім пересічна, нецікава. Дуже добрі артисти Зніч, Стемповський, Кєпінівна, не мають матеріялу для креацій.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Вияснення про Сороки Щирецькі. В 176 ч. „Діла" з 2. ц. м. був поміщений допис „Правдомовця" про село Сороки Щирецькі (львівського повіту), який представив село в дуже чорних красках. Не беремося випрадувати села ані того, що сказано про нього, але мусимо підкреслити осьщо: 1) Самі громадяни Сорік Щирецьких хотіли, щоби у них був Кружок „Рідної Школи", коли побачили минулого року дитячий садок, який оснував Кружок „Р. Ш." в Яструбкові, а вела дуже гарно й уміло провідниця п. Іванна Гришко зі Львова. Вони тоді сказали до свого священника о. І. Божейка: „І ми хочемо такого садка для своїх дітей". „Ну, то заложіть собі наперед Кружок „Р. Ш." — відповів о. Божейко. „Добре! Заложимо!" І щирецькосорочанці додержали своєї постанови. В зимі заснували Кружок „Р. Ш.", якого Старшина з приходом весни поробила всі заходи, щоб і в них був дитячий садок і дійсно цього літа, від 1. липня ц. р. є в Сороках Щирецьких дитячий садок, що начисляє понад 20 дітей. 2) Сороки Щирецькі у час рідношкільної збірки в 5. 6. і 7. липня ц. р. зложили 14 зол. 75 сот. на „Рідну Школу" та передали ці гроші до Повітового Союзу Кружків „Р. Ш." у Львові. Не знаємо ані хто дав, ані кілько дав, але та обставина, що зложено на „Рідну Школу" 14.75 зол. у малому селі, що має 77 хат, не свідчить зле про нього. 3) Годиться тут ще й те підкреслити, що досі ніхто з інтелігенції не займався тим селом так, як і не займався досі ні Яструбковом ні Никоновичами. Добився до цих сіл Щиреччини Львівський Повітовий Союз Кружків „Р. Ш.", який від кількох літ висилає туди своїх делегатів і несе громадянам тих сіл крім самої освіти ще й слова заохоти до їх праці над піднесенням свого власного культурно-освітнього стану. 4) Вкінці слід сказати: Не зражуйтеся, громадяни Щирецьких Сорік тим, що про вас хтось написав, що Ви „досить темне" село, лише беріться всі до праці! Не жалуйте гроша ні на дитячий садок, ні взагалі на „Рідну Школу", ні на збірку фондів для заснування власної кооперативи! Не цурайтеся Маслосоюзу ні Просвіти! Гуртуйтеся покищо в Кружку „Рідної Школи", читайте, виховуйте діти в дитячому садку, післяшкільну молодь у дорості „Рідної Школи". Праця єдина з недолі нас вирве! Нумо, мерщій до праці на освітній, господарській і фінансовій ділянці

ДОБРОМИЛЬЩИНА.

Обмеження та заборони забавових імпрез. Ще донедавна наші освітні установи в повіті в засаді не натрапляли на якісь обмеження чи заборони уладжувати забавові імпрези від адміністраційної влади. Такі імпрези відбувалися у зразковому ладі та часто були головним джерелом доходу дотичної установи на покриття видатків, звязаних з культурно-освітньою працею в селі і повіті. З приїздом перед двома місяцями нового повітового старости все змінилось основно. Влада вводить обмеження щодо часу тривання імпрези, в найкращому випадку найдалі до 12. години в ночі. В останнім часі староство навіть заборонило уладити забави. І так відмовило дозволу на забаву 9. ц. м. читальням у Княжполі, Терлі і Рудавці. Одночасно відмовило дозволу чит. „Просвіти" в Боневичах на фестин з понисом дитячого садка, який мав відбутися в дні 9. ц. м., хоч польська читальня Т. Ш. Л. у Боневичах дістала дозвіл на подібний фестин і на цей самий день і хоч поляків у Боневичах лише коло 30 проц. Не помогла навіть інтервенція філії „Просвіти". В часі т. зв. „нормалізації" такі факти зі заборонами у дрібних справді справах витворюють у громадян огірчення та підтримують поняття дальшого нерівномірного їх трактування. Чи таке завдання адміністраційної влади?

ЗОЛОЧІВЩИНА.

Злобживають сокільською організацією. Село Цішки сов. Золочів віддавна заражає комуністичною пропагандою, а найсумніше в цій справі те, що місцевий „Сокіл" рекрутується в поважній части з „патентованих" комунарів і стоїть в тісній дружбі з комунарами з Чехів, а навпаки бє хлопців, своїх ровесників з Кутів, де тільки трапиться нагода, бо там молодь незаражена комунізмом! В неділю, 2. ц. м. на празник до Цішок до церкви прийшло кілька парубків з Кутів. Одного з них побили комунарі таки в часі Служби Божої, чотирьох інших порізали і покололи ножами по відправі коло своєї домівки в Народнім Домі, як ті вертали ся до дому. Двох з них бореться зі смертю. Тої днини соколи цілком не брали участи в богослуженні, бо прийшло багато їх товаришів з Чехів і гурмами вже від рана чатували на дорозі на хлопців з Кутів. Провід нападу опочивав у руках соколів, знаних з останнього комуністичного процесу в Золочеві. Управа Сокола-Батька повинна вглянути в цю справу і не позволити, щоби прислужники комуни виступали під сокільською фірмою.

КОЛОМИЯ.

Концерт хору Д. Котка в Коломиї. 10. серпня ц. р. в Коломиї в салі Щадничої Каси відбувся концерт Українського Хору Дмитра Котка. Без огляду на мертвий літній сезон і на затяжний, чисто осінній дощик, що вже третій день лив без перестанку, — велика саля повна публики. Українці, поляки, жиди. Повна саля — найкращий показчик популярности імени Дмитра Котка. Хор — дійсно молодий: і часом свого існування, і віком членів. Всі співаки — галичани (за винятком одного волиняка), молоді хлопці, інтелігенти. Концерт залишив якнайкраще враження. Хор має всі прикмети доброго вишколу. Гарна зіспіваність, чудові піяна, чіткі унісони, гармонійні мурмуранда. Якщо чого й бракує, то це „металю" в перших тенорах та сили в других басах. Як ці недостачі вдасться усунути, хор зовсім дорівняє давньому хорові Котка. Програма цікава й ріжноманітна. Найбільше враження зробили пісні „Ой, видно село" Ст. Людкевича, „Лірники" (ар. Котка) та „Закувала та сива зозуля" Нішинського. Зовнішньо хор виглядає гарно: всі співаки в українських народніх, майже однакових убраннях (ріжняться тільки вишивками сорочок). Цю молоду культурну організацію слід піддержати морально й матеріяльно. Ще трохи-трохи змінившися, вона вже зовсім бездоганно буде репрезентувати нашу пісню, співацьку культуру хочби й за кордоном.

I. З-ко.

Спорт.

КОМУНІКАТ УСС.

Краєві каюкові змагання, що мали відбутися 16. ц. м. на Дністрі (траса: Миколаїв—Залесці) не відбудуться з приводу високого стану води. Новий речинець змагань буде поданий пізніше.

Спортовий реферат УСС.

МИСТЕЦТВА УСС В КОПАНІМ МЯЧІ.

Мистецтва УСС львівської округи зачнуться в неділю 16. ц. м. Грають у Львові Чорноморці — УРСК Буревій — Буйтур і в Винниках Дніпро — Тризуб.

ЧОРНОМОРЦІ — УРСК.

В неділю 16. ц. м. відбудуться на грищі Світезі перш. змагання за мистецтво львівської округи. Змагання заповідаються цікаво. Початок год. 1-а пополуд.

ОЛІМПІЙСЬКІ ВИСЛІДИ.

ШЕРМ.

До фіналу шаблі входять: Італія, Німеччина, Польща й Мадярщина.

ВЕСЛЯРСТВО.

Чвірки із керманичем.

І-ий межибіг виграла Данія перед Японією. ІІ-ий межибіг виграла Мадярщина перед Польщею. Польща відпала від фіналу.

Двійки без керманича.

В першім межибігу перемогла Італія перед Югославією і Польщею. Польща й ту відпала. Другий біг виграла Данія перед Швайцарією.

Одинки.

Найбільша надія Польщі, Верей, мистець Европи, вичерпаний змаганнями у репешажі двійок — заломався на половині шляху й не скінчив бігу.

У фіналі одинок за золоту медалю змагаються: Шефер, Барру, Джйорджйо, Руфлі, Газенерль, Кемпбел.

ПЛАВАННЯ.

400 м. жінок довільний стиль.

Перший передбіг: 1) Гвегер (Данія) 5:28. 2) Вайнгард (Амер.) 5:34. Другий передбіг: 1) Вагнер (Голляндія) 5:57,5. 2) Соший (Мад.) 6:14,5. Третій передбіг

1) Фредеріксен (Данія) 5:33,5. 2) Тіммерманс (Голяндія) 5:42,5. Четвертий передбіг: 1) Карльсен (Данія) 5:57.1. 2) Джефер (Англія) 6:12,7. Пятий передбіг: 1) Мастенбрук (Голяндія) 5:38,6. 2) Шрамльова (Чехословаччина) 5:47,5.

1.500 м. мужчин довільний стиль.

I. 1) Емгорада (Яп.) 19:55,8. 2) Лейверс (Англія) 20:04,4. II. 1) Медіка (Ам.) і Терада (Яп.) 19:55,5. 2) Йоргенсен (Данія) 21:42. III. 1) Ута (Японія) 19:48,3. 2) Фляган (Ам.) 19:47,7. IV. 1) Хрісті (Ам.) 20:26,2. 2) Уайрайт (Англія) 20:47,6.

200 м. мужчин класичний стиль.

I. Гамуро (Яп.) 2:42,5. II. Іто (Яп.) 2:45,8. III. Гіджіно (Ам.) 2:48,8. IV. Спеисе (Бермуди) 2:52. V. Коіке (Японія) 2:43,8.

100 м. горілиць жінок. Фінал.

Олімпійське мистецтво й золоту медалю добула Сенер (Гол.) 1:18,8. 2) Мастенбрук (Гол.) 1:16,2. 3) Брайджес 1:19,4.

ПЕРУ ЗАЛИШАЄТЬСЯ В НІМЕЧЧИНІ.

Олімпійська дружина Перу рішила залишитися в Німеччині. Перу має грати перед відїздом з Европи у Франції, однак передтим задержиться кілька днів у Німеччині і гратиме з репрезентацією Німеччини, щоб дати доказ, що демонстрація Перу не відносилася Німеччини.

ВОТЕРПОЛЬО.

У другій групі дружин, що змагаються за 5—8 місце, висліди такі: Швеція — Англія 4:2. Голяндія — Австрія 5:4.

У фіналовій групі Німеччина веде перед Францією.

ПІВФІНАЛИ КОШІВКИ

У півфіналах кошівки висліди такі: Канада — Польща 42:15. Америка — Мексик 25:10.

У змаганнях розради: Філіпіни — Італія 32:14.

ГАКІВКА.

У змаганнях гаківки на траві Японія перемогла Данію 4:1, а Бельгія — Мадярщину 1:0.

КІННІ ЗМАГАННЯ.

У кінних змаганнях, що мали виказати вміння панугати над конем, переміг Пол, 2) Герен (Нім.), 3) Підгайскі (Австрія).

Дружинно: 1) Німеччина, 2) Франція, 3) Швеція, 4) Австрія, 5) Голяндія, 6) Мадярщина.

Відбувся теж конкурс т. зв. „мілітарі" — але судді оголосять висліди аж по скінченні усіх точок.

ШЕРМОВІ ЗМАГАННЯ

У четвер зачалися фіналові змагання у шаблі. До фіналу дійшли: Німеччина, Польща, Італія, Мадярщина. Висліди: Італія — Польща 10:6. Німеччина — Польща 7:3. У догривках: Польща — Австрія 5:8, Італія — Австрія 9:7.

БОКС.

У чвертьфіналах боксерських змагань висліди були такі: Вага мухи: Лаврі (Ам.) переміг Собковяка (Поль.).

КОПАНИЙ МЯЧ.

Норвегія — Польща 3:2 (2:2).

Змагання за третє й четверте місце в олімпійськім турнірі за бронзову медалю. Польща сягала по золоту медалю, а стратила навіть бронзову. На змаганнях було 80.000 глядачів. Польща добула ворота вже в 3-ій хвилині. В 12 хв. Норвегія вирівнює і натискає Польщу чимраз дужче. Вислідом переваги є другі ворота, що їх добули норвеги. У 29 хв. Польща вирівнює. По перерві більше з гри має Польща, але напад не вміє дати собі ради з обороною і воротарем норвегів. Пять хвилин перед кінцем норвеги добувають треті рішаючі ворота. Вину за страту цих воріт має до деякої міри воротар Альбанський. Суддював німець Бірлем.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Національний Хор під мист. проводом Дм. Котка.

15. VIII. Заліщики.
17. VIII. Тлусте.
18. VIII. Чортків.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.

Снятин:
15. VIII. Дівча з Маслосоюзу.
16. VIII. Ой не ходи Грицю — стара постановка.

Карлів:
16. VIII. год. 3. попол. „Дівча з Маслосоюзу".

Снятин:
17. VIII. Муж двох жінок.
18. VIII. Інваліди.
Зі Снятина іде театр до Городенки.

Великий Театр:

Субота, 15. VIII. год. 8. веч. „Пані пресесова".
Неділя, 16. VIII год. 8. веч. „Пані пресесова".

Театр Ріжнородностей

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Такі то дівчата", „Зузанна йде у світ".
АТЛЯНТИК: „Соната" з Е. Лянді та Й. Шільдкравт, „Божевільний цар".
ВАНДА: „Осінні маневри", „Індійські піхотинці".
ГРАЖИНА: „Забута людина", „Нічна стежа" з Флипом і Флепом.
КАСІНО: „Одна з тисяча" з Мартою Егерт.
КОПЕРНИК: „Геройська фортеця Доомонт" і звукові додатки.
МАРУСЕНЬКА: 1. „Адіє". 2. „Малі герої".
МЕТРО: „Правда про кохання" і „Чарівник Сліз".
МІРАЖ: „Те, що люблять мужчини", „Не мала баба клопоту".
МУЗА: „Мельодії знад Дунаю".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Тайна п-и Брінкс".
ПАН: „Імітація життя", „Нічне життя богів".
РАЙ: „Кохай лише мене" і музична комедія.
СВІТ: „Щораз вище", „Що може Париж".
СТИЛЕВЕ: Цирк Саран" із Лео Слезаком, ревія „З усього серця".
ТОН: „Сеньоріта в масці" „Світло в темряві".
УТІХА: „Голос засудженця", ревія „Чін-Чон-Чав".
ХИМЕРА: „Кохання для початкуючих".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Швеція".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Субота, 15. серпня 1936.

Віденъ (506,8) 10.40 Орг. музика, 11.30 Симф. концерт, 12.40 Від фйордів до Відня, розр. концерт, 15.40 Тріо на форт., скр. і віольонч., ч. 3. Бетовена, 20.05 „Ді Фільгеліібте" оп. Достаая. 23.10 Два форт., **Прага** (4702) 8.30 Орг. recіталь, 13.15 Оп. мельодії, 18.05 Концерт орх., **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 14.00 Легка музика, 15.00 „Три малі свинки" авд. для дітей, 20.00 Опера, **Білгород** (437,3) 17.20 Чеські пісні, 17,50 Популярні мельодії, 22.30 Ріжні пісоньки, **Берлін** (356,7) 7.00, 9.00, 13.03, 22.45 Музика, 11.00 Солісти, муз., спів, 15.00 Квартет б-моль Дрезеке, 20.10 „Оберон" оп. Вебера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Розр. музика, 20.10 Танки всього світа. **Будапешт** (549,5) 11.15 Греко-кат. богослуження, 12.39 Військ. орх., 17.40 Пісні в супр. циг. орх., 19.40 Концерт оп. орх., **Мілянно** (368,6) 16.40 Розр. музика, 20.45 Вечір опер, **Рим** (420,8) 14.15 Популярний концерт, 17.15 Танк. музика, 21.15 Віольончеля.

Неділя, 16. серпня 1936.

Віденъ (506,8) 11.45 Симф. концерт, 13.00 Розр. концерт, 15.40 Камер. музика, 17.10 Веселі віденські комедії, 21.15 Зальцб. фестіваль: „Єдерман", **Братислава** (298,8), 16.30 Слов. нар. пісні, 18.15 Мадярська форт. музика, 22.35 Словацькі нар. пісні, **Прага** (470,2) 9.50 Сальон. квартет, 19.05 Військ. орх., 21.10 Нар. пісні й танки, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 14.00 „Сен-амур, аре, біфе" оп. Івена, 14.45 Симф. музика, 19.00 Радіоцирк, **Білгород** (437,3) 11.00 Нар. музика, 17.00 Нар. мельодії, 18.50 Скрипка, **Берлін** (356,7) 9.00, 10.00, 12.00, 22.30 Музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Камер. музика, 20.00 Девята симфонія Бетовена, **Будапешт** (549,5) 12.30 Концерт, 19.50 Форт. recіталь, 17.00 Циг. музика, 19.00 Сальон. музика, **Мілянно** (365,6) 17.00 Синкопована музика, 20.40 Симф. танки, **Рим** (420,8) 12.20 Камер. музика, 20.45 „Іль Гуарані" оп. Гомеза.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО

Субота, 15. серпня 1936.

11,45 Про забутих великих польських малярів XIX. ст., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Муз. поранок: орх., Ол. Любич сопран, Ф. Кулговський тенор, у супр. форт.; у перерві ок. год. 13.13 „Лебедина вода" Ад. Новачинського, 14.20 На Зільну Богоматір, 15.00 Легка музика з гр. пл., 15.20 Реклям. концерт, 15.30 Із краківського ободоння в гори, муз. авд. для дітей, 15.45 Марші у вик. орх., 16.10 „Рік 1920" виім. із книжки Й. Пілсудського, 16.25 Шляхом вояцької пісоньки, 17.00 Концерт симф. орх., 17.50 На берегах Бідої Висодки, 18.00 Сільва рерум, 18.03 Легкі пісні в вик. Вал. Енджеєвської, сопран, у супр. форт., 18.25 Два рішення команданта, 18.35 Програма на завтра, 18.41 Рекламовий концерт, 18.45 Відч.: Варшавський бій, 19.00 Концерт орх. і солістів, 20.15 У серпневі дні, з участю хору, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Скрипковий recіталь. 21.00 „Змарнована кулясея Марс. Ашарда; „Таємна тичка" Трістана Бернара, 22.00 З Олімпіяди, 22.30 Спортові вістки, 22.35 Мазурки; у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Танкова музика, орх., 23.30 Закінчення авдиції.

Неділя, 16. серпня 1936.

8.00 Ранішня авдиція, 8.03—8.45 Авд. для села: Рільнича газета, Музика з гр. пл., Огляд ринків рільних продуктів, Музика з гр. пл., 8.45 Ранішній денник, 8.55 Програма, 10.30 „В Еспанії" гр. пл., 11.00—13.10 Трансм. із Зальцбурга: Сучасна музика; у перерві в год. 12.00 Інсценізація в суч. французькім театрі, 13.10 „Газард" фрагм. із пов. Тад. Уляновського „Христів Банк", 13.25 Муз. поранок, орхестра і Люба Левицька сопран, 14.30 Призадумаймося над родами озимих збіж; Як забезпечити будинки перед вогкістю та грибом, 15.00 Легка музика з гр. пл., 15.20 Реклям. концерт, 15.30 Тисяча тактів музики, орх., 16.30 Звіт із із Радзиміна, 17.35 Із маловідомих опер, гр. пл., 17.50, 22.00 Із Олімпіяди, 18.55 Підвечірок при мікрофоні; орх., 20.25 Скеч: Парнас і земля, 20.40 Політичний огляд, 20.50 Вечірній денник, 21.00 „Коні запті з пари" літер. авд. Ст. Васілевського з муз. авд., 21.30 Форт. recіталь, 22.30 Спортові вістки, 22.35 Дуети та пісні: Поплавський тенор, Чекотовський баритон, у супр. форт.; у перерві: Останні вістки, 23.00 Закінчення авдиції.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.76—89.33, Дол. американські 5.32.50 — 5.29.50, Доляри канад. 5.31 — 5.28, Фльорени голянд. 361.42 — 359.70, Франки фр. 35.07 — 34.91, Франки шв. 173.62 — 172.78, Фунти англ. 26.79 — 26.63, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.10—19.70, Корони данські 119.59, 118.75, Корони норв. 134.53—133.55, Кор. шв. 138.88—137.10, Ліри італ. 36.50—34.50, Марки фінл. 11.81—11.60, Марки нім. 140 — 136 Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 150—145.

Акції.

Банк Польський 97, Лільпоп 12.75, Стараховичі 33.50—34, Габеравш 39.50.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 64.50, 2. ем. 62.62, серійна 2. ем. 74.50—75, 6 дол. 63, 4 прц. дол. 47.50—47.60, 7 стаб. 48.50—49.50.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 47.50—49.50, 4 прц. Л. З. Бк Г. 38—40. 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіпот. 40—43, 4 прц. ТКЗ. 38—39, 4 і пів прц. ТКЗ. 40— 42, 4 і пів прц. БГК. 62—65, 4 прц. БГК. 60—63.

Долярівка 47—47.75, 1. ем. Прем. 63—65, 2. ем. Прем. 61.—63.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 14. серпня ц. р. кооперативам платить за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. і без опакування	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.40 „
1 л. молока від 10. VII . . .	0.13 „
1 к. яєць	2.60 „

Тенденція на масло знижкова, на молоко слаба, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 14. VIII. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Курята 1. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	0.90 „
Курки без остріг 1. кл.	0.90 „
Качки молоді, товсті 1. кл.	0.85 „

Ціни денні.

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймає.

ОПОВІСТКИ.

Порядок Богослужень на Храмовий празник Преображення у св. Спаса ц. р. — Вівторок 18. VIII: Навечеря празника, в 4.30 попол. початок сповіди, в 6. вечер Велика Вечірня з Литією і проповідю. Сповідь до 9-ої год. веч. — **Середа 19. VIII. Празник Преображення св. Спаса**: в 5. год. рано початок сповіди, в 5.30, 6.30, 9. і 12. читані Служби Божі, в год. 6. рано Утреня, в 7.30 перша співана Літургія, в 10. Торжественна Літургія з проповідю, після Літургії Водосвяття і свячення овочів (при погоді в церк. загороді), в 4. год. попол. Велика Вечірня з обходом і благословенням на закінчення празника. — **Четвер 20. VIII.**: в 7. рано Поминальна Літургія за пол. ктиторів і парохіян. — **Управа храму св. Спаса.**

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.